

1986 SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

LITUANISTIKA VIRŠŪNĖJE

Kad lituanistika puoselėjama Lietuvoje, nors ir okupuotoje, nieko nuostabaus. Tai natūrali jos dirva, kurioje ji auga nuo šimtmečių. Būtų labai nuostabu, jeigu ji ten būtų visai marinama. Žinoma, laisvoje Lietuvoje ji pilnai klestėtų ne tik uždaroje akademinėje institucijoje, bet ir visose mokyklose bei visame tautos gyvenime. Kas kita išeivijoje, kur nėra tradicinės dirvos lituanistikai augti. Svetimoje žemėje reikia rasti užuovėjas, kuriose galėtų prisiglausti atsineštinis kultūrinio pobūdžio augalas. Tai nėra lengvas uždavinys, nes j tokias užuovėjas skverbiasi žvarbūs aplinkos vėjai, pažeidžiantys gležnus daigus. Tokios mūsų lietuviškos užuovėjos per ištisą išeivijos šimtmetį buvo šeimos, parapijos, savitgalinės mokyklos. Juose buvo puoselėjama lituanistika paviršutiniškai, nepakylant virš elementarinės pakopos, nes nebuvo pajėgų kilti aukščiau bei žengti tvirčiau. Tik šio pokario ateivijai gausiais būriais atvykus Amerikon, Australijon, Europon, lituanistika žymiai sustiprėjo. Toje srityje dirbantys žmonės betgi pastebėjo, kad ir sustiprėjusi lituanistika neturi viršūnės, t.y. akademinės pakopos, kurioje susiformuoja plačiausias ir giliausias žvilgsnis į lietuviškąją kultūrą. Kitaip tariant, trūko akademinio lygio užuovėjos.

Kilo tad mintis steigti lituanistikos katedrą-skyrių kuriame nors Š. Amerikos universitete. Ta mintis rado pritarimą Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seime Toronte. Išrinktajai vaidybai su Vytautu Kamantu priešakyje buvo pavesta minėtą užmojų įgyvendinti. Sudarytoji speciali komisija kreipėsi į daugelį universitetų, tyrinėjo sąlygas ir pagaliau po ilgo svarstymo PLB vadovybė apsisprendė už Ilinojaus universitetą Čikagoje. Iš lietuvių pusės įsipareigota surinkti 600.000 dolerių. Iš universiteto fondų pažadėta 150.000 dolerių. Kai kurie mūsų veikėjai ėmė būkštauti ir spaudoje reikšti abejones, kritikuoti visą projektą kaip nerealų. Projekto vykdytojai betgi nenuleido rankų, ėmė telkti lėšas ir šiandieną jau galime pasidžiaugti, kad 600.000 dolerių suma jau sutelkta, 500.000 dolerių jau įmokėti, paskutinė dalis bus įteikta universitetui 1987 metais. Lituanistikos katedra jau kuris laikas veikia su jos vedėju prof. A. Vaškeliu ir prof. V. Kelertiene. Studijuoja devyni studentai (aspirantai, besiren-

giantys akademiniams laipsniams). Tai gi pagrindinė lituanistikos bazė-finansinė ir akademinė jau yra. Tai liudijimas, kad laimėjo ne kritiškieji skeptikai, o pozityvieji lietuviškosios kultūros darbuotojai. Taip buvo su kitais didžiais projektais, taip įvyko ir dabar.

Su lituanistikos katedros įsteigimu lietuvių išeivija atsistoja šalia kitų tautybių, kurios taip pat įsteigė savo katedras įvairiuose Š. Amerikos universitetuose, būtent, šalia estų, vengrų, ukrainiečių. Tai reikšmingas žingsnis visai lietuvių išeivijai, besistengiančiai ugdyti lietuviškąją kultūrą svetimuose kraštuose. Kultūringų kraštų švietimo sistemos, žinodamos apie lituanistikos katedros buvimą, labiau respektuos lituanistiką žemesnėse pakopose ir lengviau priims

ją į savo sistemas. Gyvenimiškoji lituanistikos katedros nauda paaiškės su laiku. Dabar ypač svarbu, kad gyvuojanti katedra nenutrauktų ryšių su lietuviškąja visuomene. Ji turėtų derinti savo darbą su esama lituanistinio švietimo sistema, su jos poreikiais, kad nepritrūktų studentų, ypač su Vasario 16 gimnazija. Visuomenė turėtų būti nuolat informuojama apie lituanistikos katedros veiklą, kad ja domėtusi bei remtų. Sudarius finansinę bazę pačiai katedrai, reikia telkti lėšas studentų stipendijoms. Džiugu girdėti, kad toks stipendijų fondas jau pradėtas, panaudojant lėšų telimo vėjus perviršį ir specialius įnašus. Tas papildomas fondas pavadintas lituanisto Stasio Barzduko vardu. Tai rodo organizatorių įžvalgumą ir teikia pagrindą vilčiai, kad lituanistinė katedra bus su ilga ateitimi.

Lietuviškas jaunimas protestuoja priešais sovietų ambasadą Vašingtono prieš Lietuvos okupaciją. Tikimasi, kad panašių demonstracijų bus taip pat per Vienos konferenciją.

SEMANARIO

MŪSU
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinis prenumerata Brazilijoje Cz\$. 150,00

Prenumerata paprasta pašto ir užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro pašto Šiaurės Amerikoje 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$. 250,00

Užsąjautos, Sveikinimai ir Sveikinimai (Anūcijos)

Už skelbimą kalba ir tuojai, Redakcija atsako.

Straipsniai ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuodūris.

Pavazde pasirašyti straipsniai būtina išreikšti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Celtius, Perlaidas ir administracinius laiskus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 373-8338

Atskiro numerio kaina Cz\$. 2,50

J.P. Amerika oro pašto: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$. 200,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cz\$. 10,00

Bašiniai gražinami tik aucoiui prašant.

Bašiniai gražinami tik aucoiui prašant.

LKB KRONIKA | 138 KRAŠTUS

Čikagoje yra įsisteigusi "Lietuvos Kronikos Sąjunga", kuri užsibrėžusi versti, spausdinti ir platinti pasaulio Lietuvos pagrindų leidžiamą "Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kroniką". Kun. K. Kuzminskas, šios Sąjungos iniciatorius ir vadovas, informuoja apie tenai varomus darbus:

Šiomet ruošiamas išleisti LKB Kronikos anglų ir ispanų kalbomis šeštieji tomai, lietuvių kalba aštuntas tomas ir prancūzų kalba pirmas ir šeštas tomas. Rugsėjo mėn. paduosime spausdinti LKB Kronikos ispanų kalba šeštą tomą, spalio mėn. anglų kalba šeštą tomą, o prancūzų kalba pirmą tomą ir lietuvių kalba aštuntą tomą, greičiausia, paduosime spausdinti lapkričio mėn. Kronikos prancūzų kalba šešto tomo vertimas taisomas Paryžiuje ir nežinome kada galėsime spausdinti.

LKB Kronikos knygos siunčiamos į 138 valstybes. Vien katalikų vyskupų susidaro 3000, anglikonų vyskupų ir jų institucijų 930, universitetų ir kolegijų bibliotekų apie 4000. Šiomet leidžiamų Kronikos knygų tiražas: 26.000. Jų atspausdinimas ir išsiuntinėjimas, neskaitant paruošimo išlaidų, kainuos apie 100.000 dol.

1987 m. bus leidžiama LKB Kronikos anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis septintieji tomai — tiražas 20.000 knygų, o išleidimas kainuos apie 80.000 dol. Pasiūskite, kad tas darbas pavyktų.

PASIRUOŠIMAS VIENOS
KONFERENCIJAI

Resistance International prašant, Lietuvių Informacijos Centras parašė memorandumą apie dabartinę Lietuvos būklę, kuri bus įjungta į šios organizacijos ruošiamą dokumentaciją Helsinkio

baigiamojo akto peržvalgos konferencijai Vienoje. Ši medžiaga bus skleidžiama plačiu tiražu spaudai, delegacijos nariams bei besilankantiems Resistance International informacijos biure, kuris veiks Vienos miesto centre pirmąją konferencijos savaitę. Dokumentacija taip pat bus dalinama lapkričio 4 d. Resistance International spaudos konferencijoje, kurioje dalyvaus įvairios žymybės, kaip pvz., prancūzų aktorius Yves Montand.

Resistance International yra plataus masto organizacija, susidedanti iš įvairių tautinių ir žmogaus teisių grupių. Jos siekia išlaikyti demokratines laisves pasaulyje bei atkreipti dėmesį į sovietų prasižengimus prieš žmogiškumą.

Lietuvių Informacijos Centro 7 psl. memorandumas suglaustai nušviečia okupuotos Lietuvos rūpesčius, iškeliant ryškius žmogaus teisių pažeidimus, kaip pvz. kunigų užpuolius, areštus ir nužudymus Lietuvoje. Suglaustai aptariamas ir Lietuvos Helsinkio grupės narių bei kitų įkalintų lietuvių likimas, pagrindžio spaudos gyvastingumas bei religijos persekiojimas. Memorandumas baigiasi trumpa Lietuvos istorijos apžvalga.

BALŲ TARYBOS PRIĖMIMAS
BRITŲ PARLAMENTE

Britų Parlamento atstovės Edwinos Corry iniciatyva, liepos 18 d. Parlamente terasoje buvo suruoštas Baltų Tarybos priėmimas, kuriame dalyvavo apie 250 svečių. Pagrindinę kalbą pasakė (estu kilmės) Baltų Tarybos pirmininkė Nora Morley Fletcher.

Apžvelgusi sovietų okupacijos padarinius Pabaltijoje, kalbėjoja pareiškė, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos militarizavimas — branduolinių raketų bazės, kariniai aerodromai, laivyno bazės ir visų šių instaliacijų personalas — toli prašoka

Pabaltijo karines okupacijos ir gynybos poreikius. Šis militarizavimas tiesioginiai grasina Šiaurės ir Vakarų Europai.

Baltų Tarybos pirmininkė ragino D Britanijos piliečius paremti pabaltiečių rezistenciją ir jų be šurmo vedamą kovą už laisvę. "Mes raginame Britų Parlamentų grupę Europos Taryboje balsuoti už Pabaltijo rezoliuciją, už kurią, po svarstymų, bus balsuojama šį rudenį. Mes raginame Britų delegaciją, dalyvausiančią š.m. lapkričio mėnesį Vuenoje įvyksiančioje Helsinkio peržiūros konferencijoje pasisakyti apie besitęsiančią teisių paneigimą pabaltiečiams. Mes raginame Britų vyriausybę tarptautiniuose debatuose ir derybose su sovietų vadovybe viešai pareikšti, kad jie de jure nepripažįsta Pabaltijo valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą. Mums reikia Britų ir Europos parlamentų, Lordų Tėmų ir visų partijų narių paramos, pašisakymų apie Pabaltijo tautų teises".

"Negana žvelgt atgal į Molotovo-Ribbentropo pakto paikimą ir jo užantspaudavimą Jaltoje", kalbėjo Nora Morley-Fletcher. "Jei sovietų vadovybė tikrai nori nusiginklavimo ir talkos, tepademonstruoja tai, pradžiai atitraukdami savo pajėgas iš Pabaltijo valstybių ir leisdami pabaltiečiams laisvai nuspresti savo ateitį". (ELTA)

PLB VISUOMENINIŲ REIKALŲ
KOMISIJOS KONFERENCIJA

1986 m. liepos 19-20 dienomis Washington, D.C. įvyko PLB Visuomeninių Reikalų komisijos konferencija. Konferencijoje dalyvavo šie komisijos nariai: dr. Kazys Ambrozaitis, Gintė Damušytė, Juozas Danys, Vytautas Kamantus (komisijos pirmininkas), Jona Kuraitė Lasienė, dr. Bronius Nemickas, Narcizas Prielaida, dr. Tomas Remeikis, ir svečiai Algimantas Gečys ir Algimantas Gureckas. Komisija apsvarstė eilę svarbių politinių uždavinių ir priėmė politinio darbo gaires. Konferencijai vadovavo Vytautas Kamantus, kurį PLB valdyba pakvietė šiai komisijai pirmininkauti Algimantui Gečiui perėjus dirbti į JAV LB Krašto valdybą. Šiame bendralaiškyje pateikiame svarbiausių klausimų svarstymų ir išvadų apibendrinimus.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res. 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METU

Tąsą iš 39 (1978) nr.

60 METŲ BRAZILIJŲ

Kelias į Braziliją

Kada pirmieji lietuviai pasiekė šio krašto krantus, Brazilijos teritoriją, kokiais keliais jie atvyko prieš 60 metų ir koks buvo jų skaičius, tiksliai nustatyti yra sunku, net neįmanoma. Ir nenuostabu. Nebūdamas savo krašto žemiminku, lietuvis negalėjo įrodyti savo tautybės, neturėdamas įrašinių apie savo asmenį. Jisai žinojo apie save tik tiek, kad esąs katalikas. Jam to ir užteko. O jo tautybę nustatydavo kiti, kaip ir pagal jo tikėjimą, religinį išpažinimą: jei katalikas — esi lenkas, jei stačiatikystės sekėjas — esi rusas, o jei protestantizmo konfesijos šalininkas — tai ir abejoti neįtikia — esi vokiečių. Tokių lietuviško kraujo "vokiečių" buvo nažiausiai. Jie atvyko tuoj Pirmajam Didžiajam karui pasibaigus. Tai buvo vokiečiams patekę rusų armijos karo belaisviai, atvykę drauge su vokiečių emigrantais, apsistojo pietinėje šio krašto dalyje įsijungdami į vokiečių koloniją, kuri buvo pradėta kurti jau nuo 1824 metų.

Remiantis Brazilijos Imigracijos ir Kolonizacijos departamentu daviniiais, paskelbtais 1960 metais "Anuário Brasileiro de Imigração e Colonização", sužinome, jog Lietuvos piliečiai pradėjo imigruoti Brazilijon tik nuo 1920 metų, atseit, — tuoj atstačius Lietuvos nepriklausomą valstybę. O kas gi iš Lietuvos važiuavo prieš 1920 metus? Na gi "rusai" "lenkai". tautybės, kurios lietuviui buvo svetimos, jam primestos visiškai jo neatsiklausus. Kam, pagaliau reikėjo klaustis ir ko klausytis, jei ir pačios Lietuvos vardo beveik niekas nežinojo? Tik lietuviškoji pavardė nustatydavo tikrą tapatybę "lenko", "ruso", ar "vokiečio" emigranto lietuviui esant. Jau XIX šimtmečio pradžioje, kaip jau esame pažymėję, sutikome Brazilijoje imigrantų su lietuviškomis pavardėmis. Iš to galima spręsti ir, arčiau tikrovės, daryti išvadą, jog lietuviai čia pradėjo atsirasti vykstant Lietuvoje įvairiems neramumams, tautiniam judėjimui prieš visokias priespaudas,

BRAZILŲ TAUTOS PAMINKLAS IMIGRANTUI

MONUMENTO NACIONAL AO IMIGRANTE
LEI Nº 1801

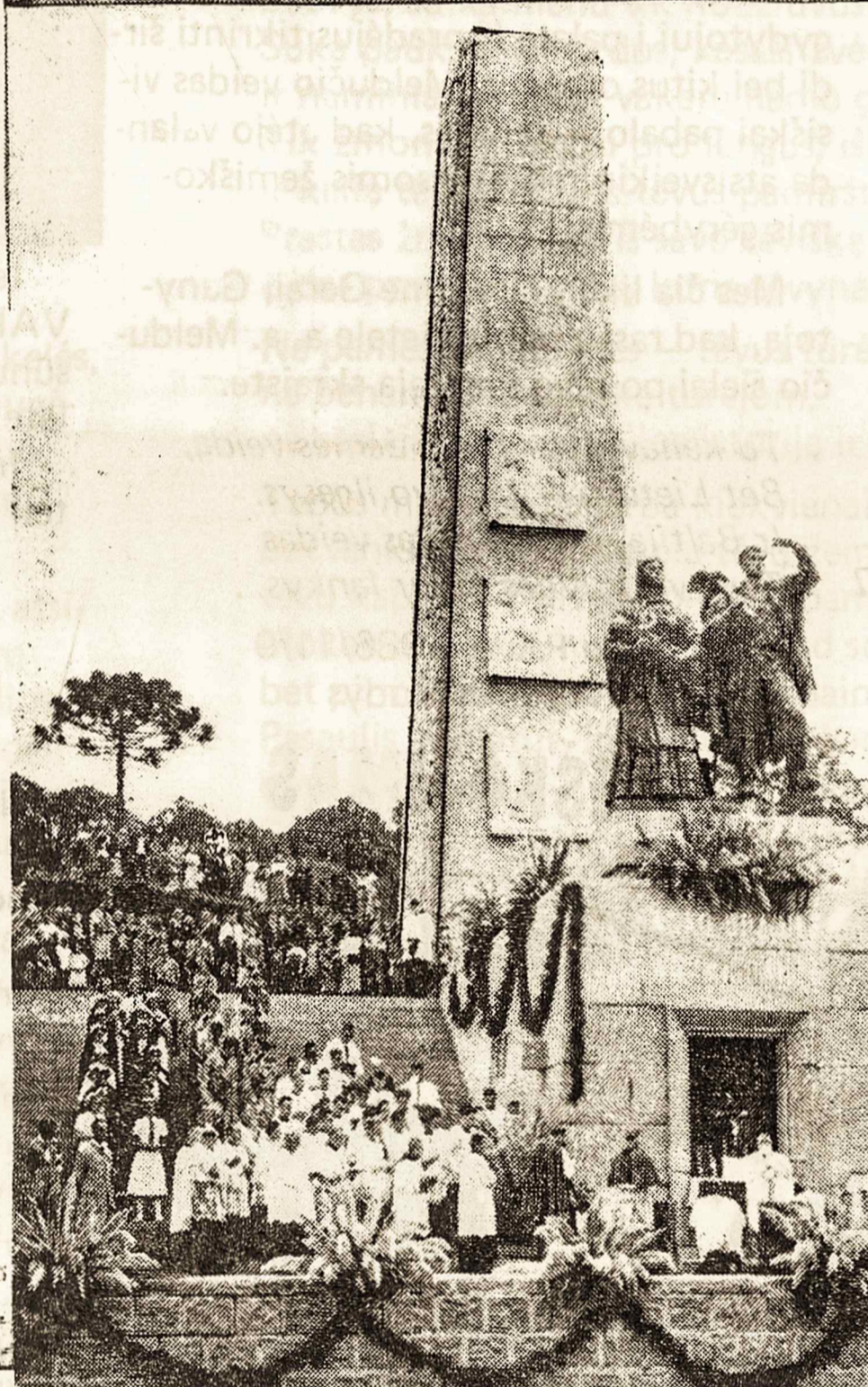
O PRESIDENTE DA REPÚBLICA
FAZ SABER QUE O CONGRESSO NACIONAL, LEGISLATIVO
E DO SENADO A SEQUINTE LEI:

ARTIGO 1º - O PODER EXECUTIVO AUTORIZA O MINISTRO DO INTERIO E O MINISTRO DA EDUCAÇÃO E ARTE A CRIAR O MONUMENTO NACIONAL AO IMIGRANTE, COM OBRAS DE ARQUITETURA, ESCULTURA, PINTURA, GRAFISMO E COLUNA DE BRONZE, LOCALIZADO NA CIDADE DE CAXIAS DO SUL, ESTADO DO RIO GRANDE DO SUL, PARA COMEMORAR A COLONIZAÇÃO DO PAÍS, RECONHECIMENTO DO PAÍS E COLABORAÇÃO DO BOM IMIGRANTE, E TERÁ INSCRITO NO MONUMENTO A SEQUINTE LEGENDA: A NAÇÃO BRASILEIRA AO IMIGRANTE.

ARTIGO 2º - O MONUMENTO DE QUE TRATA O ARTIGO ANTERIOR SERÁ CONSIDERADO O MONUMENTO NACIONAL AO IMIGRANTE, HONRAGEM DO POVO E DO GOVERNO ÀS HEROÍCAS FIGURAS DA COLONIZAÇÃO DO PAÍS, RECONHECIMENTO DO PAÍS E COLABORAÇÃO DO BOM IMIGRANTE, E TERÁ INSCRITO NO MONUMENTO A SEQUINTE LEGENDA: A NAÇÃO BRASILEIRA AO IMIGRANTE.

ARTIGO 3º - REFORÇAM-SE AS DISPOSIÇÕES DA CONSTITUIÇÃO DO RIO DE JANEIRO, EM 2 DE JANEIRO DE 1934, QUE DIZEM: "A INDEPENDÊNCIA E A REPÚBLICA".

GETULIO VARGAS
E SÍMÕES FILHO
MARCOS MARINHO

Prie vieškelio Porto Alegre-Rio de Janeiro netoli

Caxias miesto, Rio Grande do Sul estade, 1953 metais respublikos prezidentas Getulio Vargas, drauge su ministru Horácio Lafer ir E. Simões Filho pasirašė įstatymą Nr. 1801, pagal kurį Imigrantų garbei už jų nuopelnus kraštui, Brazilijos vyriausybės ir visos tautos vardu pastatomas yra Tautos Paminklas Imigrantui. Paminklą sudaro poros emigrantų bronzinė stovyla 4,8 metrų aukščio ir obeliskas 23 metrų, o viduje kripta Imigrantų muziejui. Žalvariniuose įėjimui vartuose inkrustuoti Cassiano Ricardo poemos žodžiai:

"O louro emigrante que trazas a enchada no ombro, sobe comigo a este píncaro e olha a manhã brasileira."

Lietuviškai šitaip skamba: "Eikš čia, ateivi šviesia-plauki, kastuvą nešdamas ant peties; užkopsim mudu ant kalno viršūnes ir tu pamatysi, koks Brazilijos rytas gražus..."

persekiojimus ir po nepasisekusių sukilimų. Tai nebuvo planuotos ir organizuotos emigracijos išdava, bet beviltiškas bėgimas į laisvę, kad išvengus bausmių, trėmimų, kankinimų. XIX šimtmečio lietuvis emigrantas, apleidęs savo tėvynę, nebuvo emigrantas to žodžio prasme, jisai buvo bėglys, nes jį stūmė iš krašto baimė netekti ir fizinės laisvės, nes dvasinė laisvė jam seniai buvo atimta.

Imigracijos Departamento statistikos registracijos žiniomis, nuo 1871 iki 1920 metų į Braziliją įvažiuavo apie 120.000 rusų emigrantų. Tame skaičiuje, be abejo, nemažai buvo ir lietuvių, nes jie buvo laikomi rusų piliečiais. Remiantis Brazilijos paskelbta statistika, nesuklysdami ir niekam nenusidėdami, drąsiai galima tvirtinti, jog stambesnė lietuvių imigracija į Braziliją, pridengta rusų tautybe, prasidėjo nuo 1871 metų ir tęsėsi iki 1913 m. Ypač iš Lietuvos daug žydų tautybės 1904-1913 metų periode apleido Lietuvą ir emigravo Brazilijon. To laikotarpio imigrantų tarpe užtikina lietuviškomis pavardėmis ateivių įsijungusių į kitas kolonijas, kaip antai: Balčiūnas, Bendoravičius, Guraina, Gidra (Židra), Šarka, Subačius, Silvestravičius, Maciulevičius ir kt. Prieškarinių periodų lietuviai emigrantai nuskendo ir ištirpo svetimoje jūroje nepalikę jokios visuomeninės bei kultūrinės veiklos žymiu jų niekas nebesuras.

Iki Pirmojo pasaulinio karo mažai lietuvių vyko į Pietinius kraštus sau duonos ieškoti. Atsirasdavo tokių keliautojų, kaip jau esame minėję kituose aprašymuose, atsitiktiniais atvejais. Tada visų akys krypo į Ž. Ameriką. Gi karui pasibaigus, tos durys užsidarė, o norinčių įvažiuoti (imigruoti) į tą šalį, labai padidėjo. Beliko kelias tik į Pietų Ameriką: Argentiją, Braziliją, Urugvajų. Mes pasirinkome Brazilijos kraštą, kur gyvename jau 60 metų su kitomis tautybėmis, sudarydami didelę, virš 5 milijonų emigrantų šeimą, kuriai pagerbti už didelius kraštui nuopelnus progreso srityje, Brazilijos tauta ir jos vyriausybė, pastatė mums paminklą.

Bus Daugiau

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
V. ZELINOS LAIKRAŠČIŲ KIOSKE
AV. ZELINA, 831 ?

ALEXANDRITA
FOTOS 3 X 4 — CASAMENTO
XEROX — REVELAÇÕES E
AMPLIAÇÕES
PLASTIFICAÇÃO DE FOTOS
E DOCUMENTOS

R. Bernini R. Mônaco 85 - B
Pque da Moóca - Tel: 274-3031

MANO ILGAMEČIUI DRAUGUI PRISIMINTI

*Kaip kometas pasirodom
viršum žemės,
kaip kometas dingstam tolumoj,
ieškom džiaugsmo, ieškom meilės,
ieškom laimės —
o surandam tylą, žemės gilumoj...*

Prisimenu: tai buvo 1935 m. lapkričio ar gruodžio mėnesį. Vienoje Žaliojo Kalno čiuožykloj besportuodamas kažkaip netyčia pargriuvau. Pričiuožia prie manęs berniukas ir mergaitė (abu Aušros gimnazijų uniformomis) — ir padėjo man atsikelti nuo ledo. Nusipurtes nuo rūbų sniegą, vėl tęsiau žiuožimą, kartu su jais. Užsimezgė kalba. Juodu manęs paklausė, kur gyvenu ir ką mokausi. Atsakiau, kad kartu su tėveliais gyvenu Benediktinų gatvėje, prieš Meno Mokyklą, ir lankau 28-tosios pradžios mokyklos, kuri randasi Ukmergės plente, 3-čią skyrių. Berniukas man pasakė, kad jis yra Meldutis ir gyvena kartu su tėveliais Žemaičių gatvėje, netoli mergaičių amatų mokyklos. Taip mūsų vaikiškoji pažintis tęsėsi iki 1936 metų pabaigos. Kartais susitikdavome tinklinio ar krepšinio žaidynėse, nes Nepriklausomaj Lietuvoj buvo praktikuojama šitų sporto šakų treniruotės bei čempionatai (tai būdavo mokyklinio amžiaus jaunuliu).

Išlaikęs įstojamuosius egzaminus, 1937 mokslo metų pradžioj aš jau buvau Vailkelio Jėzaus Amatų mokykloj, Vilijampolėje, Kriščiukačio gatvėje. Užtat mūsų santykiai pasidarė retesni, bet nenutrūko iki šių laikų. Užplūdo mūsų mylimą Tėvynę sunkūs metai, kaip lenkų ultimatumas, pirmoji rusų okupacija — invazija, vokiečių įsiveržimas į Lietuvą. Per tą ilgą laiką susitikom tik kokius 5 ar 6 kartus; mums, moksleiviams, buvo pavojinga dažniau susitikti, nes okupantas sekdamas moksleivius ir studentus.

Aš imigravau į Braziliją ir apsigyvenau São Paulo mieste. 1950 metais per Velykų procesiją pamačiau ir Meldutį. Pasikalbėjome; ir jis pasigyrė gavęs darbą medicinos įrankių fabrike. Paskui sužinojau, kad jis guli džiovininkų sanatorijoj Campos do Jordão, kur išbuvo iki

AŲA ALEKSUI VINKŠNAIČIUI MIRUS

giliai užjaučiame žmoną Magdaleną, sūnų Eduardą su šeima, dukras Nijolę ir Astą su šeimoms, visas gimines bei artimuosius ir su visais kartu liūdimė.

Aldona ir Jonas Valavičiai

1955 metų. 1979/80 metais Meldučio sveikata vėl pablogėjo. Turėjo reumatizmą kraujuje; gydėsi Salto miesto klinikoje. Grįžęs jautėsi geriau, nors vaikščiojo šlubuodamas, pasiremdamas lazda; bet niekad nepasidavė nevilčiai, pasitikėdamas Dievu ir gydytojais.

Ir štai, 1985 metais reikėjo operuoti pūslę. Iš tos ligos jau neišsigelbėjo — jis kentėjo iki paskutinės savo gyvenimo minutės. Spalio 30 dienos rytą, atėjus gydytojui į palatą ir pradėjus tikrinti širdį bei kitus organus, Meldučio veidas visiškai pabalo — ženklas, kad atėjo valanda atsiveikinimo su visomis žemiškomis gėrybėmis.

Mes čia likę prašykime Gerąjį Ganytoją, kad rastų ramią vietelę a. a. Meldučio šielai po savo šventąja skraiste.

*Tu keliavai per platų žemės veidą,
Bet Lietuva — tai tavo ilgesys.
Ir Baltija, ir numylėtas veidas
Tave visur lydės, visur lankys...*

São Paulo, 1986/11/9
Antanas Rudys

PAIEŠKOJIMAS

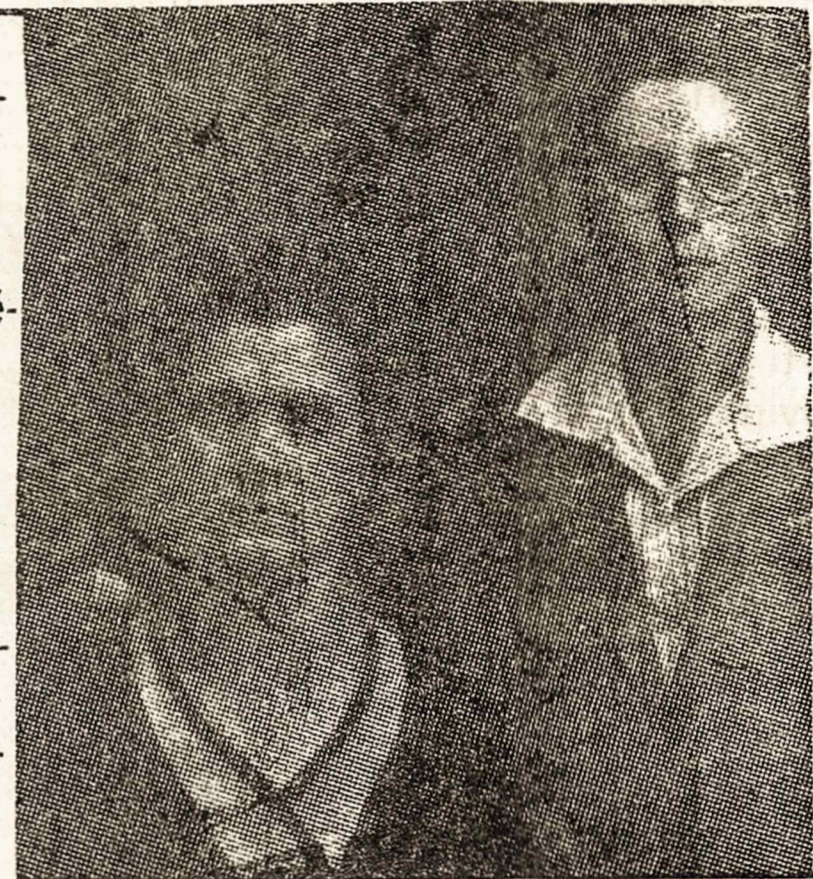
Sofija Pikaitė ieško MATILDOS PAŽERECKAITĖS (nuotraukoje kairėje) iš gausios šeimos atvykusios Brazilijon. Nuotrauka buvo skirta Dambrauskam.

PARDUODAM E

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Ieško taip pat tetps JUZEFOS KAVALIAUSKAITĖS nuo Kulantuvos su sūnum Bronislavu. Vyras dirbo konsulate.

Informacijas siųsti Mūsų Lietuvai
tel. 273-0338.

JUOKAI

Už geležinės uždangos

Čekoslovakijoje moteris skundžiasi valstybinėj maisto parduotuvėj:

— Ar kas matė kur panašią tvarką, kad negalima nė lašo pieno nusipirkti.

— Dar nėra taip blogai, — ramina ją tarnautojas. — Pagaivokite apie Sacharos gyventojus — jie dažnai būna be lašo vandens.

— Viešpatie, — sušuko sena moterėlė, — ar jau ir tenai komunistai paėmė valdžią?

Iškraipyta mintis

— Jurgelis man pasakė, jog su juo išgyvensiu kaip rojui.

— Tai reiškia, jog neturėsi kuo apsiųngti.

Už ką balsuoti

— Už ką tavo žmona balsuos?

— Ji balsuos, už ką aš balsuosiu.

— O už ką gi tu balsuosi?

— Na, žinai, aš dar nepasitariau su žmona.

Nelaimingos jungtuvės

— Jis du kartus vedė ir abu kartus nelaimingai. Pirmą kartą jo žmona pabėgo

— O antrą kartą?

— Antrą kartą nepabėgo.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

Kazys Vilkonis

LAPAI, KAPAI, MINTYS

Lapkritis. Pageltę lapai krinta žemėn. Jie suvytę, gysloti ir šlama ant tako. Niekas ju jau nedės į gėlių puokštę, nebe puoš pokylių salės, tik praeivis paspirs nuo tako, kaip nemalonų daiktą, o gatvės šlavikas sumes juos į šiukšlių dėžę sutrūnyti į dulkes.

O dar taip neseniai jie dar buvo žali lapai; buvo puošmena parko aikštėje ir miesto alėjoj; buvo pasigėrėjimu kiekvienam praeiviui.

Gimę pumpuru ant motinos — šakelės, augę tėvo — kamieno apsaugoj, džiaugėsi pavasariu ir vasara. Bet... štai ruduo, ir jie šalnos pakąsti, suvytę ir pageltę, turi nukristi žemėn ir sutrūnyti.

Vėlinės. Gilaus jausmo atviliotas, atsiradau miesto kapinėse. Vaikštau tarp kryžių ir दौरausi. O kryžiai lyg minios, sustoję tylos valandai. Įvairūs jie: dideli ir maži, skiriasi savo išvaizda ir amžiumi; lyg gyvi jie būtų sustoję čia nesuprantamam tikslui. Stovi greta vienas kito, stati, taip, kaip gyvi stovėjo žmonės: kas prie darbo staklių, kas belaukdamas autobuso ar lėktuvo.

Įvairių tautų ir kalbų čia matyti, bet įrašai bendrareikšmiai — tikėjimas į gyvenimą anapus kapo angos. Datės ir nekrologai rodo, kad čia ilsisi įvairaus amžiaus ir luomo šios žemės keleiviai.

Niekur kitur nerasi tokios tautų lygybės ir taikos, kaip kapų tylumoj. Čia lyg savita karalija, valdoma taikos ir ramybės įstatymų.

Einu takeliais tarp kapų, skaitau užrašus ant akmens. Vieni jau laiko išdildyti ir sunkiai įskaitomi, kiti naujai įrašyti. Tarp žole apaugusių, užmirštų kapų randu ir naujai supiltų. Ant vieno skaitau įrašą: "Brangus mano vyre, meilę tau nešiojuos savo širdyje ir tikiu susitiksime anapus karsto lentos". Įrašas kupinas nemirštančios meilės ir vilties amžinybėje.

Kas išsakys, kiek sielvarto iškentėjo ne viena širdis šioje kapų tyloje, kas iš-

MEDITACIJOS SAMONINGO TIKĖJIMO METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas · Vilnius 1986)

□ III — Aišku: žmogus tikrai darbais save parodo, tik darbu duoną uždirba, kelius laimės tiesia. Viskas yra Dievo kūrybos ir žmogaus darbo vaisius. Bet darbas ir išsekina žmogų. suvargina, darbinu gyvuliu paverčia, vergu, mašina.

"Šešias dienas darbuosies, o septintą švesi", įsakė Dievas, "kad nei tu, nei tavo tarnas ar tarnaitė, anei gyvulys nevargtų be pertraukos, be poilsio, nesunykty darbuos". Reikia šventės. Pabaigtiems darbams apžveigti, naujiems apgalvoti, pasižiūrėti į save, uždirbtais vaisiais pasidžiaugti, pasidalinti užu stalo, pajusti poilsio palaimą, atsigavimo saidumą.

Sekmadienio centre — Suma bažnyčioj, kai žmogaus kūrybą Dievui paaukojam, pašventint paprašom, paiaimai galvas paienkiam, kai Dievo ir žmogaus žodžiai susipina į vieną.

□ IV — Stiebias medžio šakos aukštyn ir platyn, bet ryšį su kamienu tik nudžiūvusios ar nukirstos praranda.

Suka paukšteliai lizdus, kasasi žvėrys olas, ir naminiai gyvuliai vakare namo grįžta.

Tik žmonės žvalgosi pro langus, iš namų bėga ir kelią tėviškėn, pas tėvus pamiršta...

Prastas žmogus, kuris savo tėviškę teršia, o dar prastesnis toks, kuris tėvynės išsižada.

Ne pamestinukai mes — tėvus turėjom, ne benamiai — tėviškę turėjom, ne ateiviai — tėvynę, jos istoriją ir kalbą turim.

Tebus mumyse pagarba kiekvienai tautai, kiekvienam žmogui, bet lenkiamės pirmiausia tėvų žemei, savai sodybai, tėvų kapams ir savos kultūros paminklams.

Mokame ir svetimų kalbų — kad susikalbėti galėtume, bet pirmiausia — savąją, savas dainas ir giesmes.

Pasaulis — platus, ir kiekvienas kampelis kam nors brangus, bet sava tėvynė — visada brangiausia.

Sutiksim daug naujų žmonių, turėsime gerų draugų, bet širdis tepriklausys kamienui, iš kurio išaugom.

Pagarba tėvams, mums pradžių davusiems, mus labai labai mylėjusiems, — amžiais teišlieka, ir duonos, gero žodžio — jiems niekad negailėkime.

skaičiuos ašaras, persunkusias žemės smiltis.

Lapkričio mėnuo byloja, jog vystantis žiedas ir gelstantis lapas yra liudininkai, kad šioje žemėje nieko nėra amžino. Sunyks net supiltas kapas, ir išbluks ant akmens įrašytas vardas, nes amžinasis gyvenimas paruoštas ne ant šios žemės.

Kapų tyloje mintys skirtingos negu kitais atvejais gyvenimo rūpesčiuose ir problemose. Ji čia kelia žvilgsnį aukštyn,

atplėšia nuo kasdienybės, lenkia giliau susimąstyti. Nors šičia ilsisi amžinai nutilę, tačiau jie kalba į gyvuosius tąja keista kapų tyloje, kurioje slypi antgamtinė misterija, žmogaus protui neaprepiama. Joje padvelkia didelė išmintis: žemiškų dalykų vertė baigiasi prie šios žemės ribos.

ŠALTINIS, 1978 (1330)

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

FONE: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

MŪSŲ ŽINIOS

ŠEIMYVINIS POBŪVIS "PETRO PERKUMO NAMUOSE"

Petro Perkumo Namuose gyvena penki įnamiai, kurie, retu sutapimu, yra nuo seno tarpusavy pažįstami.

Norint palaikyti šeimyninę dvasią, kiekvienas įnamis yra atmintas ir pagerbtas ypač jo gimtadienio proga.

Praeitą sekmadienį – lapkričio 2-ą, buvo įnamio "Jaro" gimtadienis. Jaras jaučiasi gyvenęs lyg antrąjį gyvenimą, po sunkios, atrodymai nebeišgydomos, ligos.

Pagerbime dalyvavo ir keletas Petro Perkumo Namų bičiulių. Kadangi buvo Vėlinių diena, Namų koplyčioje buvo pasimelsta už mirusius gimines, o taip pat už tuos, kurių gal niekas tą dieną neprisiminė.

Jurgio Morkerto gimtadienis bus paminėtas lapkričio 14 dieną, kuriam Jurgis ir dvasiniai ir medžiaginiai iš anksto ruošiasi.

PPN krsp.

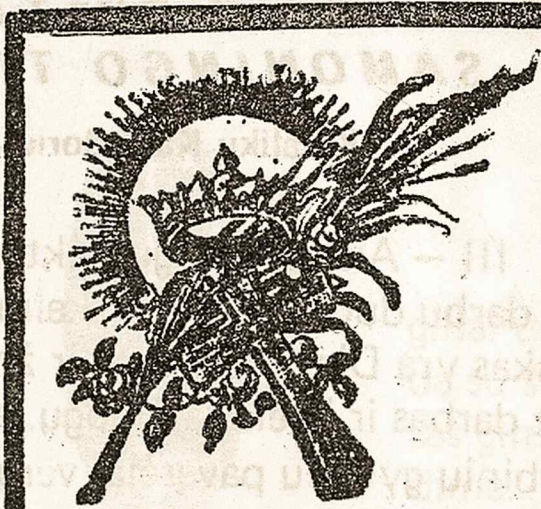
MŪSŲ MIRUSIEJI

Spalio 30, anksti rytą, po ilgos ligos, Pedro II ligoninėj mirė MELDUTIS LAUPINAITIS. Mirė neišskiriamo jaunystės draugo, Antano Rudžio, ir patikimiausio jo gydytojo priežiūroj. Tos pačios dienos vakarą buvo palaidotas Quarta Parada kapinėse. Laidotuvėms buvo susirinkę nemaža tautiečių, ypač Pavilionių šeimos dėka sukviestų. Religinės apeigas atliko kun. Petras Urbaitis.

Meldutis Laupinaitis mirė 62 metų, pergyvenęs tremties vargus Vokietijoje, vėliau Anglijoje ir, virš 30 metų, čia, Brazilijoje. Daug prikentėjo, įvairių ligų kamuojamas.

Reiškėsi daugiau brazilų spaudoj, žurnalistikoj ir net beletristikoj primindamas Lietuvos vardą. (Gal kas nors iškels šią jo veiklą).

JAV-bėse gyvena Meldučio broliai su šeimom. Berods vienintelė jo sesuo, seselė Janė, buvo Putnamo lietuvaikių Nekalto Marijos Prasadėjimo vienuolijos narė ir tenai mirė, palikdama švento gyvenimo pavyzdį.

Mielam
ANTANUI KUČINSKUI

mirus

Jo žmoną Elena, Šeimą bei Artimuosius giliai užjaučiame.

Sajunga-Aliança
Valdyba

Lapkričio 5 mirė **ANTANAS KUČINSKAS**. Gimęs Utenoj 1903.XII.29, atvyko Brazilijon 1928 metais. Dirbo São Paule/Santose prie geležinkelių tiesimo, paskui Antarktikoj. Užėjus pasaulinei krizei, išvyko į Paraną. Irati, Paranoj, susipažino su lenkų kilmės Helena Ostinski, kurią vedė 1934 metais. (Svarbu pabrėžti, kad ne tik lenkaitė žmona, o ir dukterys gražiai lietuviškai kalba ir skaito). 1935-tais atvyko į São Paulą. Išgyvenę 3 metus Mookoj, nusipirko sklypą žemės Moinho Velho, pasistatė namą ir lig šiol gyvena. Geras katalikas, patriotas, uolus liet. spaudos rėmėjas. Aprūpin-tas sakramentais ir kun. Petro Rukšio palydėtas į amžino poilsio namus.

Liūdesy paliko žmoną Heleną, dukteris Emiliją, Mariją Heleną ir Aldoniją, anūkus ir proanūkę.

7-tos dienos Mišios buvo atlaikytos S. Vicente bažnyčioje, o 30-tos dienos bus lapkričio 30 d., 16 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj.

Šio lapkričio 8 dieną 11 val. ryto staigiai mirė **JUOZAS TRINKŪNAS**. 7-tos dienos Mišios už jo vėlę bus atlaikytos lapkričio 14 d., 8 val. vakaro, V. Zelinos bažnyčioje.

UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ, LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR KENTĖJO, DABAR LIETUVIŠKĄ KNYGĄ STOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNUOSE, LAUKDAMA, KOL KAS JĄ NUPIRKS.

MŪSŲ MIRUSIŲJŲ PRISIMINIMAS

Šašmoningo Tikėjimo Metų proga lapkričio 30 dieną, 16 val., šv. Kazimiero parapijoj **MIŠIOS UŽ VISUS MIRUSIUOSIUS**: kunigus, kolonijos veikėjus, organizacijų narius, įrašytuosius į KKFondą prisimenant taip pat Laisvės kovotojus ir Lietuvos kankinius.

Kiekviena organizacija prašoma pristatyti Mišių intencijai savo mirusiųjų sąrašą – vardus.

Šv. Kazimiero p-jos klebonas

EDUCAÇÃO

**PARA
DEPUTADO ESTADUAL
PAULO NATHANAEL
Nº 25130 - PFL**

PAULO NATHANAEL

yra "Centro Cultural Francisco Matrazzo Sobrinho" pirmininkas-direktorius. Jo pritarimu ir rūpesčiu buvo prarvestas kazimierinis konkursas "Premio São Casimiro", kuris padėjo, per spaudą ir per menininkų kūrinių parodą "Juventus" klube, šv. Kazimiero vardui gan plačiai pasklisti po Braziliją. Šiemet tas pats centras paskelbė meno konkursą tema "Premio Lituania 86". Prof. Paulo Nathanael yra pasiryžęs remti ir kitus lietuvių kultūrinius pasireiškimus.

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel.273-338

DR. PAULO ŠLEPETYS
CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 - Conj. 32
Fone: 881-8077 - Hor. 12-18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

BROOKLYN
REPRESENTAÇÕES SC LTDA

Rua Georgia, 675
Bairro Brooklin Novo
04559 SÃO PAULO, SP.

Halina Mošinskienė

**POZITYVIAI INICIATYVAI
PASIREIKŠTI**

yra svarbus reiškinys, jei pastangos šaukia į bendrą darbą visus lietuvius išėvi-joje vieningame ryžte. Tokios iniciatyvos dėka turime šiandieną V. Zelinoje Prača Lituania "Laisvės Paminklą", atžymėjimui lietuvių imigracijos 60 m. Brazilijoje. Turime Mookoje jau nuo seniau "Rua Lituania", kurioje randasi Lietuvių Sąjungos-Aliança rūmai ir pagrindinė jos bustinė.

Dideliai panaudota propaganda apie Lietuvą Kazimieriniais metais, dabar turime leidinį 1986.VI.26 išleistą, kaip kultūrinį "M. Lietuvos" priedą portugalų kalba "Inferno no gelo" – Dalios Grincevičiūtės šurpų liudijimą išgyvenimų nuo 1940-1950 Sibiro ledinių sričių katorgoje.

Turime ir pasakojimų tų kurie lankėsi pastaruoju laiku Lietuvoje, tai yra medžiaga, kurią galima panaudoti šiuo patogu metu, Brazilijos demokratine laisve išnaudojant. M.D. Gydytojas Antanas Šiaulys su šeima ir jo brolis Dr. Vytautas – Victor Šiaulys, kaip tik dabar arčiau susipažinę su Lietuvių Bendruomene Brazilijoje, su kitomis organizacijomis ir matydami didelę svarbą lietuvių kolonijos nuveiktų darbų, pateikė per porą susirinkimų, kuriuose dalyvavo organizacijų atstovai, projektą, kad V. Zelinos priemiesčio vardas būtų pakeistas į VILA LITUÂNIA. Nes čia ištikrųjų yra lietuviškas centras, su savo parapijos šventove, čia buvo ir savo laiku lietuvių Selsių vienuolynas, mokykla, o dabar dar turime ir specialią "juoda duoną", kurios niekur kitur tokios nerasi – tik pagal lietuvišką receptą tikras ragaišis.

Tam reikalui pasitariman buvo pakviesti ir du stambūs kandidatai į deputatus, ROBERTO CARDOSO ALVES, Dep. Federal 1550 ir jo kolega Dr. ARARIPE SERPA, dep. Estadual 15220. Abudu yra advokatai ir jau nuo seniau pasižymėję savo demokratiniams nusistatymais ir humanistinėmis idėjomis. Tokias pažintis, kaip tik reikia išnaudoti.

Antras labai svarbus ir gal opiausias klausimas turėtų būti iškeltas per dabartinį parlamentą: Koks yra Brazilijos Vyriausybės nusistatymas OKUPUOTOS Lietuvos ir PABALTIJO kraštų atveju? AR PRIPAŽISTA AR NE šių

trijų Valstybių aneksiją S. Sąjungai? Abudu svečiai jokių ypatingų pažadų nepatvirtino, bet, kad jiems tie klausimai bus įdomūs iškelti atitinkama proga, tai nėra abejonės, nes LIETUVIŲ imigrantų jnašas į Brazilijos pažangą yra tikrai stambus, ypač susipažinus su organizacijų veikimu. Čia yra Lietuvių Braz. Bendruomenės nuopelnas; ir tikėsimės, kad sulauksime pasisekimo. Nes Bendruomenė neatsisako remti iniciatyvos, kuri duoda teigiamų rezultatų.

PADĖKA

Mūsų mielam vyrui ir tėvui

a. a. ALEKSUI VINKSNAICIUI

atsiskyrus su šiuo pasauliu,

nuoširdžią padėką reiškiamo visiems už maldas ir už prašytas šv. mišias, prašant Dievą ligoniui sveikatos, o taip pat visiems giminėms ir draugams už gausų jo lankymą ligoninėje – tuo palengvinant sunkias kančias valandas; gi ypatingai dėkojame p. Antanui Rūdžiui, p. Ir. Skurkevičiūtei ir Sr. Omilo Aives da Costa, kurie paaukojo ištisas popietes budėdami prie ligonio.

Gili mūsų padėka klebonui J. Šeškevičiui, prel. P. Ragažinskui ir kun. Pr. Gavėnui už suteiktą ligoniui šv. sakramentų ir dvasinės paguodos, o vėliau – už apeigas prie karsto, šv. mišias ir pamokslus.

Taip pat dėkojame Liet. Kāt. B-nės Chorui, kuris vadovaujamas maestro V. Tatarūno, taip įspūdingai giedojo šv. mišių metu, vargonais akompanuojant p. F. Girdauskui ir p. L. Ralickui.

Dėkojame visiems mūsų šeimų artimiesiems, taip gausiai dalyvavusiems laidotuvių dieną ir 7-^{os} dienos šv. mišiose ir pareiškusiems mums užuojautos žodžius gilaus skausmo valandose.

Jautrią padėką reiškiamo mieloms Remenčių, Braslauskų ir Vosylių šeimoms už atsiųstus gėlių vainikus paskutiniam atsisveikinimui su velionimi.

Dėkojame visiems mūsų prietellams iš arti ir toli, kurie mums telefonavo arba rašė paguodančius laiškus – kiekvienas jūsų nuoširdus žodis teikė mums viltį ir suraminimą.

Mūsų gili padėka tiems, kurie jamžino savo užuojautas spaudos puslapiuose, o ypatingai poetui Klemensui Jūrai ir rašytojai Halinai Mošinskienei už jautrius ir gausius atsisveikinimo žodžius velioniui.

Visiems, visiems gausiai teatlygina Visagalis.

Liūdintys:

nasė ir vaikai su šeimomis

DR. S.A. BAČKIS ATOSTOGOSE

Lietuvos atstovui dr. S.A. Bačkui spalio 16 d. kartu su žmona išvykus atostogų sveikatai sustiprinti, p. Stasys Lozoraitis, jr., laikinai eis Lietuvos atstovo pareigas Vašingtone, kartu likdamas Lietuvos atstovo pareigose prie švento Sosto.

**MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJO**

Dra. HELGA HERINGMÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇASRua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

**CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.**CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMA ML-VAI

BLB-nės valdyba 1986.XI.10 posėdy paskyrė Cz.500 MŪSŲ LIETUVAI paremti. ML redakcija ir administracija už paramą nuoširdžiai dėkoja.

BLB-nė jėjo ir į Kultūrinį Kazimierinių Fondą, įnešdama Cz.500.

ŠALPOS RATELIS

Šiuo metu, iki spalio 30 d., prie Šalpos Ratelio savo įnašų prisidėjo:

NPN už VII.VIII ir IX mėn..... Cz.600

Lai dosnūs Viešpats gausiai atlygina dosnioms širdims.

PASIKEITIMAI BLB-NĖJ

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkas, p. Jonas Tatarūnas, yra reikalingas ilgesnio poilsio toliau nuo visuomeninių rūpesčių, kuriuos jis visada ima širdin. Dargi netrukus turės būti paguldytas Širdies Institute, kur turės širdies operaciją – "ponte de safena". Tad, aišku, nors kiek laiko negalės vadovauti svarbiems Bendruomenės darbams.

Todėl, nelaukdamas kadencijos termino, lapkričio 10 d. vakarą sušaukė į savo namus BLB-nės valdybą (su tarybos pirmininku, Juozu Vaikšnoru). Ir BLB-nės tarybos pirmininkui įteikė atsistatydinimo raštą, motyvuodamas, kad, sveikatai sušlubavus, negali tinkamai eiti BLB-nės valdybos pirmininko pareigų, todėl nuo tų pareigų ir atsistatydina.

Nors apgailestaujant, atsistatydinimo raštas buvo priimtas; ir liko patvirtintas BLB-nės valdybos pirmininku lig šiol buvęs jos vice, Vytautas Bacevičius.

Kun. Pr. Gavėnas, sekretorius, valdybos vardu išreiškė p. Jonui Tatarūnui gilią Bendruomenės padėką už įdėtą darbą ir linkėjo, šv. Kazimierui padedant, greit pasveikti ir su atnaujintom jėgom grįžti į taip reikalingą lietuvių bendruomenės veikimą.

AUKSINIS VEDYBINIS JUBILIEJUS

Praėjusį šeštadienį Kazimieras ir Albina Ambrozevičiai paminėjo savo vedybinio gyvenimo auksinę sukaktį.

Prieš 50 metų kun. Pijus Ragažinskas šv. Antano bažnyčioje surišo nenutraukiamais moterystės ryšiais jaunuosius Kazimierą ir Albiną (ir tai buvo pirmasis kun. Ragažinsko duotas šliūbas); o šių metų lapkričio 8 tas pats prel. P. Ragažinskas, kartu su jubilietais, jų vaikais ir anūkais, dėkodamas Dievui už palaimintą ištikimybę ir harmoningą šeimyninį sugyvenimą, Lietuvių Sąjungos salėje, dar kartą laimino, po 50 metų nudėvėtus – bet nesusidėvėjusius – santuokos žiedus ir pačius

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

SÃO PAULO "PALANGOS" SKAUTAI
A. A. ONOS SAULAITIENĖS

7-tų mirties metinių proga (15.XI.79)

Dėkojame "Palangos" skautams už paramą savaitraščiui ir džiaugiamės, kad prisimena kun. Antano Saulaičio mamą.

Administracija

PRANEŠIMAS

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės metinis narių

susirinkimas

šaukiamas lapkričio 16 dieną, 15 val. Jaunimo Namuose.

Programoje:

- Valdybos pranešimas ir
- naujos valdybos rinkimai.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

Sekretorius
Vyt. Bacevičius

Pirmininkas
kun. Juozas Šeškevičius

jubiliatas.

Sekė muzika, užkandžiai, nedrąsūs šokių, jubiliejinis pyragas, sveikinimai, malonus pobuvis-susitikimas su daugybe sugužėjusių bičiulių – pobūvis, kuris užsitęsė iki velyvos nakties.

Mieliesiems Jubiliatams geriausi linkėjimai ir nuo ML-vos.

AUGUSTAITIS DANGORAIŽY

Terraço Italia, Respublikos aikštėj, yra, tarp kita ko, São Paulo valstijos Istorijos Akademijos ir "Ordem Nacional dos Bandeirantes" būstinė. Čia, aukščiausiam São Paulo dangoraižy, 43-čiam aukšte, pirmąjį mėnesio trečiadienį vyksta šių dviejų organizacijų mėnesinis susirinkimas, su pietum. Susirenka įvairių specialybių inteligentijos, iš São Paulo ir kitų miestų. Pristatomos naujos akademikų išleistos knygos, įteikiamos premijos, paminimi kokie ypatingi įvykiai. Visam kam vadovauja ir praveda, kaip Akademijos sekretorius, mūsų Henrique Lošinskas Alves.

Lapkričio 5-tai į Terraço Italia buvo pakviestas Antanas Augustaitis su žmona Elena, lydimi kun. Pr. Gavėno. Buvo norima viešai pristatyti ir pagerbti Ant. Augustaitį, pasižymėjusį lietuviška heraldika. Tyrinėdamas ir dirbdamas 20 metų, sukūrė 70-ties Lietuvos miestų herbus. Jie jau buvo išstatyti Vila Formosos Paulo Setubal bibliotekos salėj. Nors salė nedidelė ir herbai buvo gan sugrūsti (negalėjo visų išstatyti), paroda sukėlė susidomėjimą herbais ir Lietuva – ir rado atgarsio viet-

nėj spaudoj. Čia, Terraço Italia, Augustaitis išstatė, labai tinkamoj vietoj, 8 herbų pavyzdžius. Piešiniai susilaukė akademikų susidomėjimo. Pats Augustaitis, kaip Lietuvos miestų herbų atkūrėjas, buvo pakviestas prie garbės stalo ir pristatytas akademikams.

Tokiu būdu Antanas Augustaitis ne tik liko aukštai pagerbtas ir įvertintas jo meninis darbas, bet taip pat gavo konkrečių pakvietimų išstatyti savo herbų parodą nors trijose svarbiose ir sanpauliečių gausiai lankomose vietose. Tokiu būdu plačiau sklinda ir Lietuvos vardas.

PRASMINGAI PAMINĖTAS GIMTADIENIS

Modistė SOFIJA MISIUKAITĖ, gyvenanti Bom Retire, lapkričio 9, su padėkos Mišiom, kurias atlaikė kun. Petras Urbaitis, savo pastovių ir naujų gerbėjų tarpe atšventė dar vieną gimtadienį.

Ypač sektinas modistės Sofijos pavyzdys neprasilenkti su padėka Dievui už sveikatą ir su atsidavimu sėkmingai atliktą ištisų metų mokytojavimo misiją.

Gausios Visagalio palaimos mūsų tautietei sekantiems veiklos metams.
(KPU)

– 30-os dienos šv. Mišios už a. a. ALEKSĄ VINKŠNAITĮ bus penktadienį – lapkričio mėn. 14 d. 19:30 val.
– V. Zelinoje Šv. Juozapo bažnyčioje.